1 Φεβρουαρίου 2014

Έσχατοι καιροί;

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Γράφει ο μοναχός Μωυσής, Αγιορείτης

Στους δύσκολους και ταραγμένους καιρούς μας υπάρχει γενικά και μια μικρή ισχυρή ομάδα ανθρώπων με κάποιες μεταφυσικές αναζητήσεις. Κάποιοι βρίσκουν τον Θεό ως ανάγκη, ως αποκούμπι και ως σχεδία. Συνήθως ο άνθρωπος βρίσκει ό,τι ψάχνει και τον συμφέρει. Δεν θέλει να κουραστεί και να μοχθήσει πολύ. Ικανοποιείται με πρόχειρες και εύκολες λύσεις. ...Έτσι, μερικές φορές τη θρησκευτικότητά του εξαντλεί σε τυπικές υποχρεώσεις, δίχως κανένα κόστος. Άλλοτε παρασύρεται από επιτήδειους δασκάλους, που εκμεταλλεύονται τον θείο πόθο του με το να του προσφέρουν προϊόντα απελευθερωτικά, χαρούμενα, χαλαρωτικά και άκοπα.

Στην αναζήτηση αυτή εντάσσεται μια έντονη δαιμονολογία, αντιχριστολογία και εσχατολογία, που δυστυχώς τοποθετείται σε λαθεμένες βάσεις. Υπερβολές, καθορισμός ημερομηνιών του τέλους του κόσμου, αναφορές περί της γεννήσεως του αντίχριστου και λοιπά δημιουργούν τρόμο και φόβο στις ψυχές των χριστιανών, που δεν είναι το πρέπον και το ζητούμενο. Μερικοί μιλούν περισσότερο για τον αντίχριστο και λιγότερο για τον Χριστό. Μόνιμη ασχολία τους είναι η ερμηνεία των καιρών. Αρκετοί σώφρονες και συνετοί ανησυχούν για τη μεγάλη ανησυχία των πιστών. Μόνιμη μέριμνά τους είναι κάθε είδηση που

επιβεβαιώνει τις υποψίες τους. Δεν θεωρούμε φυσιολογική αυτή την υπερβολική αντίδραση.

Οι άνθρωποι άφησαν την πολεμική των αντίθεων παθών και την καλλιέργεια των ένθεων αρετών και ασχολούνται παθιασμένα ολημερίς με φαντασίες, φοβίες, δεισιδαιμονίες, τυχόν μαγείες που τους έκαναν, μην πήραν κατά λάθος κάποιον αριθμό. Λησμόνησαν τη μελέτη, την προσευχή, την αγαθοεργία, τη μετάνοια, τη μυστηριακή εκκλησιαστική ζωή και ταλαιπωρούνται με υποκειμενικές επεξηγήσεις και ξενόφερτες θεωρίες. Οι τοποθετήσεις αυτές απομακρύνουν από την ουσία, από τη βάση, από τη χαρά της πνευματικής ζωής και οδηγούν τον άνθρωπο σε ένα λαβύρινθο δαιμονιώδη, σκοτεινό.

Λέγοντας αυτά, δεν εννοούμε ότι δεν τρέχει τίποτε. Δεν μιλάμε για νοσηρό εφησυχασμό, για ραστώνη, παρασυρμό και αδιαφορία. Χρειάζεται οπωσδήποτε εγρήγορση, ορθοστασία, ανάταση, γενναιότητα, αντίσταση σε ό,τι ανίερο, αναληθές και άτιμο. Η ελευθερία του ανθρωπίνου προσώπου είναι κάτι πολύ σημαντικό και θα πρέπει παντού και πάντοτε να υπερασπίζεται με κάθε τρόπο. Όλο το ενδιαφέρον μας θα πρέπει να στραφεί σε ό,τι είναι ουσιαστικό, καίριο και αληθινό μόνο σε αυτά. Δυστυχώς πολλοί άνθρωποι φοβούνται να αντικρίσουν την αλήθεια, την εσωτερική τους γυμνότητα. Έτσι θέλουν να ασχολούνται με ό,τι δεν έχει προσωπικό κόστος.

Οι άνθρωποι σήμερα αγχώνονται μήπως δεν θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα κουταλοπήρουνά του, γιατί δεν θα έχουν τι να φάνε. Μαζεύουν τρόφιμα για τις δύσκολες ημέρες που έρχονται. Δεν έχουν ημερομηνία λήξεως; Με τι χαρά θα τα τρώνε και οι αδελφοί τους γύρω θα πεθάνουν της πείνας; Ο Χριστός δεν δίδαξε το “Πάτερ ημών”; Δεν λέει εκεί “και δος ημίν σήμερον”; Δηλαδή και οι χριστιανοί ενδιαφέρονται για τον παρά και τη μάσα μόνο; Έχει μεγάλη σημασία να δούμε καλά πού διοχετεύεται η αγωνιστικότητα των χριστιανών μας. Μη δίνουμε αφορμές γέλιου στους καραδοκούντες αθεόφοβους είρωνες, που τελευταία έχουν αρκετά αυξηθεί.

Κρινόμαστε από τις επιλογές μας. Έχουμε ευθύνη για τις επιλογές μας. Χρειάζεται απαραίτητα μελέτη, γνώση, εμπειρία, φώτιση και συμβουλή. Ας το ξαναπώ. Χρειάζεται ειλικρινής μετάνοια όλων, υγιής μεταστροφή, αλλαγή νου, τρόπου ζωής, νέα νοοτροπία, άλλος προορισμός, διαφορετικός στόχος, υψηλός σκοπός, νοηματισμένος βίος. Η τιμιότητα, η δικαιοσύνη, η ειλικρίνεια μπορούν να επιστρέψουν σε αυτόν τον ταλαίπωρο τόπο.

Αν η πολυσυζητημένη κάρτα του πολίτη στερεί τις ελευθερίες μας, δεν θα πρέπει φυσικά να την πάρουμε, υπακούοντας στις αποφάσεις της Εκκλησίας. Δεν θα

πρέπει όμως συνεχώς να ζούμε με καχυποψίες, φαντασίες, υπερβολές, φανατισμούς, ακρότητες και φατρίες. Δεν είναι ορθός τρόπος πνευματικής ζωής ο φόβος, ο τρόμος, ο πανικός και ο αντιδραστικός ξεσηκωμός κατά πάντων.

Είμαστε σε έσχατους καιρούς; Ήλθαν τα σημεία των καιρών; Ο αντίχριστος σφραγίζει; Ήλθε το τέλος του κόσμου; Το του Θεού θα γίνει. Ο αρχαίος άγιος Σιλουανός έλεγε: “Ο ουρανός και η γη να ενωθούν δεν φοβάμαι”. Ο Χριστός χαρίζει στους πιστούς αφοβία, αταραξία, ελπίδα, αισιοδοξία και χαρά. Η ηττοπάθεια, η κατήφεια, η απαισιοδοξία και η ακαταστασία δεν ανήκει ποτέ στους χριστιανούς.

Οι εορταζόμενοι άγιοι Τρεις Ιεράρχες ας φωτίζουν οδούς διακρίσεως.

«Μακεδονία»

Πηγές: makthes.gr – agioritikesmnimes.blogspot.gr